

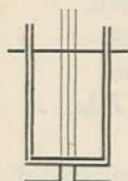
GLASBENA MATICA V LJUBLJANI

16. 7. 1933

V Ljubljani, 10. decembra 1932
v veliki Unionski dvorani

KONCERT

KOROŠKIH NARODNIH PESMI

Nastopijo moški zbori s Koroške, in sicer:
z Brnce, Št. Janža v Rožu, Kotmarevesi,
Škocjana in Libuč

Začetek ob 20. uri

SPORED:

Je pa krajčč posvava ...

Vse te ušne ljite moje ... Poje skupni zbor.

Govor župnika Poljanca iz Škocijana na
Koroškem.

Nmav čriez jizaro ... Poje skupni zbor.

Mrzva rosa, ojstra kosa ...

V Šmihele ano kajžico mam ... Poje zbor iz
Škocjana in Libuč.

Na misu mi pride ... Poje zbor iz Kotmarevesi.

Bom pa ruteč zvorav ...

Še ljipša življenja na svijete kni ... Poje zbor
iz Št. Janža v Rožu.

Pojdamo v Škufče ...

Tam kjer teče bistra Zila ... Poje zbor iz Brnce.

ODMOR

Skupni zbori:

Jest sem an buren pauer ...

Jest mam tri lubce ...

Sem se rajtov ženiti ...

Pojdam v rute ...

Mam pa mlinč pod kvancam ...

Horjančce so dro lape ...

Skupne zборе vodi Janez Kropivnik, zborovodja
pevskega društva Dobrač na Brnci (Ziljska dolina)

Je pa krajč'č posvava . . .

Je pa krajč'č posvava
po Dravce dovsa
je pa čm, čm, čmna
čm čmna biva notra

Bom pa tišlarja dubuv
da bo vadjico spuv
pa popelam se sam
k voziti dro znam

Ti pršmentani tišlar
pa Tvoje roče
s' m' vadjico spuvov
da sama tače

Vse te ušne ljite moje . . .

Vse te ušne ljite moje
so rajžale po Drave
Čiso druja zapustle
ko rjive, noj tažave

Zgubov sm vse prijatne
in svit me ves zapušča
od moje ta prve ženke
ni več nobene pošte

Okul sabe zasučam se
pa vidim otročiče
od moje ta prve ženke
k nči je več na svjite

Smo rajžovci, smo bandrovci
vsi enega Očeta
Anbart pa bomo jerbovci
nebeškega kraljestva

Nmav čriez jizaro . . .

Nmav čriez jizaro,
Nmav čriez gmajnico
čier je moj dragi dŭm
z mojo zibalo

Zdaj vse minuvo je,
nič več pev ne bom
zdej ni več moj
dragi mili dŭm

Čier so me zibali
mamica moja,
noj prepivlali
haji, hajo

Hiša oč'na
luba mamica
oh da b' najdov
še kedaj oba!

S'm pubč rasov tam,
s'm dro biv vesev
s'm še včas'h
ktiro pesem pev

Pa ne najdam več
svojih starišev
pa koj otužno
grem domov

Mrzva rosa, ojstra kosa . . .

Mrzva rosa, ojstra kosa
Rada rjiže to travo,
ljipa dečva, luba dečva
rada hrabi za mno

Mam pa fletno navajano
mojo dakle:
Pa koj tri kančče vržam,
pa pride odpre

Sm ji mikno rekov,³
čmu si mi ti
pa koj kmav je meva,
sovzene oči

Jes pa ano kajžico 'mam . . .

Jes pa ano kajžico 'mam
tam notre prebivam koj sam
tam notre prebivam
s krat'k čas divam
kaj m' nuca, k sm pubč koj sam

Jes pa pred durmi sedim,
pa ano fajfo tobaka kadim
pa gledam okuli
po zalanam pvuli
kaj m' nuca k' sm pubč koj sam

Na misov mi pride . . .

Na misov mi pride,
da revček sm sam
pa ključka ne najdam
na kamrico tam
Urška, al že spiš
al bdiš

Potrkam na okno
k se mi odpre
in Urško pokličam,
le mamica sm
Urška, al že spiš
al bdiš

Že zvizde na nibu
se m vnka smijo
k hodim za Urško
s ta krivo noho
Urška, al že špiš
al bdiš

Bom pa rutč zvorav . . .

Bom pa rutč zvorav,
bom pa hed'co sjav,
bom pa dečvo koj nav,
da poraste še nmav

So m oča djali:
tla maš ti tvoj djiv!
so mv tošnjje nasul'
povhno hedavah pliv

Še ljipša življenja . . .

Še ljipša življenja na svite kni,
kakar ga majo ti mvadi ldi,
kateri še stariše majo,
ja tam pa ja nč ne fali

Daklete imajo vasevo srce,
pa vidjo rade te fante mvade,
al v hartlc rožce imajo,
in to je njih veselje.

S pvanince pa pride an jagrček
mvad,
pa vidi to deklco v hartlcu stat,
al on ji pa reče in pravi,
Ti morš m ano rožico dat

Jaz pušelček lep narediva ti bom,
rosetlček znaglčkom zvezala bom
obljubit pa moraš mi fantiček
mvad,
da pridaš v hartlc moj zad

Pojdamo v Škufče . . .

Pojdamo v Škufče
Kaj pa za ani:
te hovšči pvubči
saj smo mvadi!

Lojzej je juckove,
Hanzej žbrač
Jozej je šparove,
Maksej čahlač

Petrej je drimove;
Pavlej hvavač
Jokej je harove,
Foltej krofač

Pojdamo v Škufče
S Škufč pa v Paprače
S Paprač pa v Pinjo ves
K Mojčiji ves

Jozej te mvajši
je deklco snubil
saj jo je fantič
v resnici je ljubiv

Črez ano leto
jo je vzel
vendar presneto
se je vjel

Pa sm jo pelav
okul ovtarja,
pa sem jo vprašal
al maš kej dnarja

Vani sem kupiv
ji cicasto janko
ljitas še oče met
novo šlabanko

Vani sem kupiv ji
funtč msa
ljitas že oče met
civga vova

Nč nč na dji,
da glih dnarja nč ni
smo zadelta še zmirom
vesevga srca

Saj slovenski smo fantje
pri Dravci doma
slovenskega duha,
vesevga srca

Tam, čier teče bistra Zila . . .

Tam, čjir teče bistra Zila,
se po dolinah lepo zviija
kjer mi zibka tekla je,
tega kraja jaz pozabim ne.

Slovenska mať me je rodila,
na svojih prsiah me dojila
slovenske pesmi je prepevala
ko dete me je zibala.

Jes sim an burn pavr . . .

Jes sim an burn pavr
se Hanzl imenujam
k s svojim' rokam'
svoj kruh prdevujam

Škrjanc, ta drobna ptičica
zjutraj prepivla,
čez den mi prepelica
krat'k čas diva :

Večbart je h'du zame
me sunce žje diž moč' me
jes pa vndr vasivo
zažvižgam, zapojam.

Prav petpedi noj petpedi
naprej zlati se veseli,
ja sim an burn pavr
še tavšam nak z vam'

Jes mam tri lubce . . .

Jes mam tri lubce,
vse tri so zavbrne,
vse tri so pavršče,
vse tri bohate.

Prva ma tolarje,
druga koravde
tretja ma janč'co,
drobnu na bavde.

Al vzev bom pa le ano,
Tisto ta mvajši,
Tista le boha me,
to mam najrajši.

S'm se rajtov ženiti . . .

S'm se rajtov ženiti
se pa še nča bom,
je hedca gratava
ves hodov bom.

Je pa nč, nč, nč lubca
se koj norčujam,
sm koj tak k' an čšmilov grm
pruti ta drujam

Sm še majhan pvub biv
sm jančco mov
sem že tedej dekletam
pod hanjkec ves šov.

Pojdam v rute . . .

Pojdam v rute,	pa nmav dov pokleknam
tam čier je mraz,	pa nmav požbram,
čier je moj šocej	da kne bode moj šocej
je pokopan	lažov koj sam.

Mam pa mlinč pod kvancam . . .

Mam pa mlinč pod kvancam	S'm pa mlinč nasuv
pa mölam horjancam,	s'm pa k lubc' veš šov
ta lipim dekletam	s'm pr lub'c kramlov
ta mvadim žönam.	je pa mlinč obstov.

N'č na dji, n'č na dji,
da glih mlinč stoji
da le stope grejo
da me goröj zbudo.

Horjančce so dro lape . . .

Horjančce so dro lape
Al nmav pa cveč so ofartne,
Jes pojdam pa v ravno polje
po an' žavrno dakle

Pa pojdam klicat Španovca,
da drive ves skup poj dava,
čriez tri gore, ravno polje
čier je moja dakle.

Pod kvancam sva se srečava
prav mivo se pogledava
sovzne, so b'le najne öči
vse to lubezen stri.

